

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N°. 31.

17. Marca 1830.

Na Gazetę Lwowską z Rozmaitościami przyjmuje się prenumerata ćwierćroczna od d. 1. Kwietnia do końca Czerwca r. b. po Cztery ZR. 48 kr. w M. R. albo Dwanaście ZR. W. W. — P.P. Prenumeratorowie raczą złożyć takową przed końcem b. m. w Expedycji C. R. Głównego Urzędu pocztowego we Lwowie, lub na C. R. stacyjach pocztowych na prowincyi.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia dnia 8. Marca. —

Bardzo smutne nadchodzą tu teraz wiadomości o zniszczeniu, jakie kra Dunaju i przez nie zrządzona powódź sprawiła w Marchfeld i we wsiach na drugim brzegu tej rzeki położonych. Najwięcej szkody poniosły wsie: Jedlersee, Florisdorf, Jedlersdorfer Spitz, Jedlersdorf, Leopoldau, Kagrau, Stadlau, Hirschstetten, Aspern i Breitenlee. Nieszczęśliwi mieszkańcy większej części tychże wsi przez przybywające kanałami wody bardzo mało zdolali w owej strasznej nocy z dnia 28. Lutego na 1. Marca majątku swego, a co najdotkliwsza, bydła ocalić. We wsiach Kagrau i Hirschstetten, wystawionych na najsilniejszy pęd wody i niezmiernie masy lodu, które miały, szczęściem nikt z ludzi nie utracił życia, lecz we wsi: Jedlersdorfer Spitz, utraciło życie jedenaście osób, a w Leopoldau sześć osób utonęło w domach. W Breitenlee zaledwie mieszkańcy mieli tyle czasu, iż życie swoje ocalili schroniwszy się do domu Plebana i Pańskiego, atoli wszystkich zasób utracili i zaledwie są w stanie pokryć ciało swoje, oraz pozbawieni całkiem mieszkań, ponieważ wszystkie prawie domy zrujnowała woda. Takim sposobem mniej lub więcej i inne wsie zniszczone zostały. W okolicy Korneuburg ku Krems, na lewym brzegu Dunaju, w miasteczku Stockerau tylko te domy woda zalała, które stały nad brzegiem, lecz mieszkańcy mieli dosyć czasu wynieść się i miasteczko to, oprócz że woda zalała niziny Grafendorfu i Stockerau, nic nie ucierpiało. Przeciwnie wsie Spillern, Schmida, okolica pod Perzendorf, Trübensee i t. d., których mieszkańcy schronili się pod dachy i do zamku Neuaigen o ćwierć mili położonego, dalej wsie, Fischerzeil, Neuaigen, Winkel, a szczególnie Birnbaum, mocno powodzią są dotknięte, i we wszystkich wiele domów, a w ostatniej większa ich część zburzona; wszelako szczęściem nikt życia nie utracił. Cho-

ciaż oprócz pomienionych, i wsie Mollersdorf, Urzenla, Jetzdorf, Grafenwörth, S. Johann, Untertseibern i Sachendorf stały pod wodą, mało jednakże poniosły szkody.

Według odebranych wiadomości daleko mniej jest szkody w mieście Stein, jak w Krems, gdzie wszystkie domy stały w wodzie, przez co tak zostały w fundamentach wzrnszone, iż jeden z nich zapadł się i siedmioro ludzi życia pozbawił, a wiele innych upadkiem zagrażają. Ze wsi pod Krems leżących, ucierpiały najwięcej: Neustift, wyższy i niższy Rohrendorf, Neuweidling i Weinzierl, ponieważ tamże wiele się domów zważyło, lub mocno uszkodzonych zostało. W Neustift, we wsi mającej 24 domów, nie ma ani jednego, którego by nie potrzeba na nowo odbudować. W tym czasie największej nędzy i niebezpieczeństwa wszystkie wsie w okolicy Marchfeld powodzią nawiedzone, częścią przez staranie c. k. Rządu niższej Austrii, częścią przez Urząd cyrkulowy części poniżej góry Manharta, były żywnością opatrywane. Tutejszy gospodnik „pod trąbką myśliwską w mieście pod liczbą 1106 Franciszek Leibenfrost, który już dawniej odznaczył się dobroczynnością, kazał zawieźć do Marchfeld 5 korce ziemniaków, 5 wiader wina, 500 bochenków chleba i 3 cetnary mięsa. W Jedlersee właściciel tamcznego browaru, Posch, większą część mieszkańców, nienających poddasza, nie tylko u siebie pomieścić, ale nawet przez kilka dni żywić. Podobne czynności w takim ucisku i nieszczęściu zastępują, aby publicznie były ogłoszone.

Z największym nateżeniem pracują od dni kilku nad oczyszczeniem wsi, gościńców i dróg związkowych, z lodów, które woda zostawiła.

Tutejsza gazeta wiedeńska zawiera pierwszy spis darów dobroczynności, podany N. Panu przez Komisję do rozpoznania stanu nieszczęśliwych ustanowioną, a których summa, wraz z ilością jaką w dniu 5. z dochodu danej w sali re dutowej

((

Akademii muzykalnej w kwocie 1328 ZR. 12 kr. m. k. wpłynęła, wynosi 11,576 ZR. 37 1/2 kr. m. k.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Rossyja.

W Cesarskim eremitażu w Petersburgu, mianowicie w galerii hiszpańskiej, wystawione są teraz podarunki Sultana dla N. Cesarza Jmci i N. Cesarzowej Jmci przywiezione przez Posłów tureckich. Takowe rozłożone są na czterech stołach okrytych aksamitem purpurowym. 1) Jeden szal różowy, siedm białych, a dwa jasno zielone najcenniejsze tureckie w kwiaty ze szlakami. 2) Siodło angielskie z pończacami strzemionami i olstrami, któreto ostatnie na końcach i z boku, jakoteż sprzączki na wszystkich rzemieniach, przy cuglach i munsztuku wysadzone są brylantami, nagłownik zaś, podpiersień i podogonie soliterami. Czaprak z fioletowego aksamitu ze złotymi franzkami sztyty w girlandy z brylantów, na rogach widać trofea ułożone w bukiety z kwiatów, wszystko z brylantów z największym smakiem i przepychem robione. 3) Dwa kubki z porcelany kwiatami okryte, u spodu są winogrona i kwiaty z różnobarwnej emalii i brylantów. 4) Przepyszna turecka szabla, której pochew fioletową emalią wyłożoną i tak jak gryf soliterami i brylantami wysadzona. Złoty tchlać wisi na sznurku bogato dyamentami wysadzany. 5) Wielki naszyjnik z brylantów z potrojnym sznurkiem wschodnich peret osobliwej wielkości i piękności. Złoty grzebień z dyademem, przedstawiającym bukiet kwiatów z asterów, słoneczników i nieśmiertelników. Liście kwiatów są z emalii, preciki z brylantów. Z pośrodku tego bukietu kwiatów skłują się w niejakiem oddaleniu jeden od drugiego, trzy wielkie solitery, a z dziewięciu końców dyjademu równie tyleż penteloków.

Turcyja.

Kuryjer Smyrneński z d. 24. Stycznia donosi: „Między Portą i trzema Poselstwami: Anglii, Francyi i Rossyi, nastąpiła ugoda, że okręty greckie i osoby do nowego Państwa należące, opatrzone w należycie sporządzone dokumenta swojego rządu, przybywszy do portów Otomańskich, zostawiać będą pod opieką jednego z tychże Poselstw lub Konsulatów, od onych zawistych.

Kancelaryja handlowa rosyjska w Smyrnie ogłosiła w tej mierze następujący dokument:

Instrukcyja, dana Kancelaryi handlowej rosyjskiej;

Na mocy ugody, zaszłej między Poselstwami Angielskiem, Francuzkiem i Rosyjskiem, wzglę-

dnie tymczasowej opieki, jakiej doznawać powinny okręty greckie lub osoby, któreby opatrzone w należycie sporządzone dokumenta tatarskiego rządu Greckiego, znajdowały się w Konstantynopolu, lub innym jakim porcie Państwa Otomańskiego, uchwalono:

1) Wszystkie okręty lub osoby powyższą kategorię objęte, udawszy się za przybyciem swoim do właściwego Poselstwa lub Konsulatu jednego z trzech Mocarstw, które traktat Londyński podpisały, otrzymają opiekę.

2) Ta urzędowa i tymczasowa opieka będzie miała skuteczność jedynie u tureckich miejscowych zwierzchności, i u Poselstw i Konsulatów Mocarstw, które traktat z d. 6. Lipca podpisały.

3) W sporach, zachodzących stosownie do Art. 1. między protegowanymi Grekami a poddanymi trzech Mocarstw, które ów traktat z d. 6go Lipca podpisały, Poselstwa lub Konsulaty Mocarstw protegujących obiedwie strony wiodące, porozumieją się i mianować będą sędziów polubownych, od których wyroku nie będzie appellacyi.

Stosownie do tego wzywa się Kancelaryję, aby się w zajęciach mogących podobnych wypadkach do powyższej rzeczonych zasad stosowała, i według unowionych rozporządzeń jest upoważniona Kapitanom Greckim, udającym się do niej w tej mierze ze swoimi należycie sporządzonymi papierami, takowe poświadczać i dawać flagę rosyjską. Kancelaryja może także osobom Greckim tej samej kategorii dawać paszporty; w obudwóch wypadkach tak przy poświadczaniu jak przy wydawaniu paszportów uważać należy, aby termin był oznaczony, który nie może być nad sześć miesięcy przedłużony.

Kancelaryja utrzymywać będzie protokół tych dokumentów, jakie wskutek tymczasowej opieki i przyjętych zasad będą wydawane.

Wielka Brytania i Irlandyja.

Między wielą prośbami, podanemi na posiedzeniu Izby niższej w d. 18. Lutego, przełożono także jedną od dam i innych kobiet miasta Worcester, proszących, iżby użyto silnych środków dla zapobieżenia paleniu wdów indyjskich. P. Protheroe, który tę prośbę podał, zapytał się przy tej sposobności, ażali się potwierdza rozszerzona wieść, iż rząd indyjski ma zamiar znieść ów okrutny zwyczaj? P. G. Bankes odpowiedział, że przedmiot ten będzie niebawem na obrady wniesiony: wiadomość w Gazetach umieszczona, iż Jeneralny Gubernator dał rozkaz do zniesienia owego zwyczaju, nie potwierdziła się przez żadne urzędowe doniesienie. Z resztą wiadomo, iż sami indyjanie odmienili już wiele

zdania swojego w téj mierze; że z tąd można mieć nadzieję, że zwyczaj ten będzie uchylony. Tymczasem rząd nie może żadnego uczynić kroku, któryby się sprzeciwiał religijnemu uczuciu krajowców. Jeżeli tedy proszące chcą mieć skutek, przeto nie należy się w tym względzie bardzo śpieszyć.

Na posiedzeniu Izby niższej w d. 19. Lutego z powodu budżetu przyszło do żywych rozpraw, szczególnież względem wydatków wydziału wojennego. Pułkownik Davis uczynił wnioszek w formie poprawki, aby budżet tylko na trzy miesiące uprzednio był zezwolony, atoli projekt ten został 225 głosami przeciw 93 odrzucony. Inna poprawka P. Hume, aby zmniejszyć liczbę wojska lądowego o 10,000 ludzi, została równie 167 głosami przeciwko 57 odrzuconą.

Z etatu urzędowego wojska angielskiego na rok 1830 ułożonego, okazuje się, że jazda wraz z Indyjami wschod., wynosi 8818 koni, a piechoty 109,000 ludzi. — Wydatki na to wojsko 6,830,109 f. szt. 7 szy. 1 den.

Francja.

Dostrzegacz Austrijski donosi: Przez nadzwyczajną sposobność odebraliśmy Mowę, którą Król Jmć Francuzów zagał posiedzenie Izby w d. 2. Marca. Jest ona następującej osnowy:

„Mości Panowie! Z upodobaniem zgromadzam zawsze około tronu Mojego Parów Królestwa i Deputowanych Departamentów.“

„Od czasu ostatniego WPanów posiedzenia, ważne zdarzenia ustaliły pokój w Europie i zgodę istniącą ku szczęściu ludów między Mną a Mojemi Sprzymierzeńcami.“

„Zniknęła wojna na wschodzie; umiarkowanie zwycięzcy i przyjazne Mocarstw pośrednictwo, zachowując państwo ottomańskie od nieszczęsnych wypadków, które mu groziły, utrzymało równowagę Państw i wzmocniło dawniejsze onegoż stosunki. Pod opieką Mocarstw, które traktat z d. 6. Lipca podpisały, Grecya nie podległa powstanie ze swoich gruzów; wybór Xięcia, powołanego do panowania nad tym krajem, okazuje dostatecznie, jak są szczerze i spokojne zamiary Monarchów.“

„W téj chwili za porozumieniem się z mojemi Sprzymierzonymi wchodzę w układy, w celu pojednania Xiążąt z domu Braganza, tak potrzebnego dla spokojności półwyspu.“

„Pośród ważnych zdarzeń, zatrudniających Europę, musiałem odłożyć skutki słusznego gniewu mojego przeciwko Mocarstwu barbaresków; wszelako nie mogę dłużej zostawić bez kary obrazę Mojej bawderze wyrządzoną. Podziwiające zadośćuczynienie, jakie mieć chcę, zaspo-

kajając honor Francyi skończy się przy pomocy Wszechmocnego z korzyścią chrześcijaństwa.“

„Rachunki względem dochodów i wydatków wraz ze stanem potrzeb i źródłami pomocnymi na rok 1831 będą WPanom przełożone. Z upodobaniem widzę, że dochód, pomimo zmniejszenia, jakie w roku 1829 w porównaniu z dochodem roku przeszłego poniósł, wszelako, więcej wypadł niżeli był szacunek budżetu.“

„Nowa operacyja oznajmiła stopę procentową, podług której mogą być układy o pożyczkę przedsiębrane; ona dowiodła możność przyniesienia ulgi w uciskach kraju. Przełożone będzie WPanom prawo względem amortyzacyi; połączone będzie z planem wypłaty lub zamiany, któryto plan, jak sobie tuszymy, pogodzi to, czego się płacący po Naszej troskliwości spodziewają, ze sprawiedliwością i życzliwością, do których mogą sobie rościć prawa ci z naszych poddanych, którzy swoje kapitały włożyli w papiery publiczne; środki nad któremi się WPanowie będziecie naradzali, mają na celu zadość uczynienie wszystkich interessom; one podadzą sposoby, bez nowych ofiar i w kilku tylko latach opłacić wydatki, jakich wymagają roboty w twierdzach, mające się dokończyć w portach fortifikacyje, naprawa gościńców i ukończenie kanałów, potrzebnych dla obrony królestwa i dla pomyślności rolnictwa i handlu.“

„WPanowie zajmiecie się także wielą prawami względem sądownictwa, różnemi planami publicznego zarządu i niektórymi środkami ku polepszeniu losu wojowników pensyjonowanych.“

„Wielce zasmuciłem się dolegliwościami, które ludy Moje poniosły z powodu długiej i ostrej zimy, atoli dobroczynność pomnożyła wsparcie, i z żywą radością widziałem, jak współzawodniczo wspierano potrzebnych na wszystkich punktach Mojego królestwa, a szczególnież w Mojem dobrem mieście Paryżu.“

Mości Panowie! Pierwszém mojém usiłowaniem jest, widzieć Francyją szczęśliwą i poważaną; jak wszelkie bogactwa swojej ziemi i swojej zarobkowości rozwija, i w pokoju używa instytucyj, których dobrodziejstwa ustalić, najmocniej postanowiłem. Konstytucya oddała publiczne swobody pod opiekę praw korony Mojej; te prawa są święte; Moim obowiązkiem ku Moim ludom jest: prawa te przekazać nienadwerczone Moim następcom.“

„Parowie Francyi, Deputowani Departamentów! Nie wątpię o waszej pomocy do wykonania tego dobra, które chcę aby skutek wzięło. Będziecie oddawali wiarotomne głosy, które złość stara się rozszerzyć. Gdyby kary godne zabiegi, których nie chcę przewidywać, miały rządowi

Mojemu stawie przeszkody, natenczas znalazł-
by siłę do onych pokonania w Moim posta-
nowieniu, do utrzymania publicznej spokojności
w słusznem zaufaniu Francuzów i w ich miło-
ści, którą zawsze dla Królów swoich okazowali.»

Król wchodząc do sali przyjęty był z po-
wszechnym zapalem tak ze strony członków Izby
obudwóch jakoteż publiczności. Ostatnie miej-
sca mowy oddał Król szczególnie silnym gło-
sem, i w końcu téjże rozległ się jednomyślnie
odgłos: *Aiech żyje Król!* który towarzyszył
Monarsze aż do wyjścia jego z sali.

Kardynał Clermont Tonnere Arcybiskup Tou-
luzki umarł w d. 21. Lutego po trzechdniowej
chorobie w wieku 83 lat.

Goniec niższego Renu mówi, że 6 kompanii
artylerji w Strasburgu otrzymały rozkaz być w
gotowości do pochodu. Sądzą, że przezna-
czone są do wyprawy przeciw Algierowi.

Dziennik *Mercurial Bordelais*, obwiniony
o potwarz na Prefekta Girondy, co się dotyczy
jego powinności, został przed Sąd policyjny po-
prawczéj pociągnięty.

Sąd marynarki w Toulonie, z powodu nieda-
wno wybuchłego pożaru na okręcie liniowym
Sceptre, uwolnił wprawdzie majątków oskarżonych
o podejrzenie złośliwego podpalenia, lecz dwóch
z powodu, iż się okazali niedbatymi i świecili
świecę, skazał na trzechletnią karę w kajdanach
i powrócenie kosztów prawie 300,000 fr. wyno-
szących.

Podług doniesień z Toulonu z dnia 20. Lutego
Komendant osnój wojskowej dywizji otrzymał
rozkazy, aby był gotów przyjąć w swojej dywizji
32,000 ludzi. Do ulżenia służby portowej już
do dnia 1. Marca miała być osada Toulonu dwoma
batalijonami wzmocniona. Okręty liniowe
przeznaczone na okręty przeciw białwanom mor-
skim, które poczynają już wysadzać na ląd swoje
36-funtowe baterje, mają takowe znówu za-
trzymać i wysadzać tylko 18-funtowe. Fregata
Themis przywiozła w dniu 18. Lutego z Brestu
do Toulonu znaczną liczbę majątków. Kilka nea-
politańskich okrętów przybyło do Toulonu w na-
dziei, że będą do przewozu najęte.

Sprawa przeciwko Dz. Globe i National, z po-
wodu artykułu o zmianie dynastji, która miała
się w dniu 24. Lutego rozpocząć, odłożona zo-
stała do dnia 14. i 19. Marca, przeciwko pier-
wszemu z powodu, że król. Adwokat Levasseur,
który jako oskarżyciel miał wystąpić, chory,
a przeciw ostatniemu na żądanie P. Mangin, który
bronić będzie Dz. National.

Królestwo Obojéj Sycylii.

Następca tronu i Jeneralny Wielkorządca
królestwa wyrokiem z d. 9. Lutego upoważnił
Donata Tommasi do zawiadywania tymczasowie
prezydenturą rady ministeryjalnej w miejscu
zmarłego kawalera de Medici. Dyrektor król.
Sekretaryjatu i Ministeryjum Skarbu, ogłosił
publiczności postanowienie król., iż systemat
finansowy zachowywany z takim dobroczynnym
wpływem na kredyt, w swojej pozostanie mocy
i służyć będzie za podstawę do dalszego toku
finansów.

Ameryka.

Z nderzenia, które Cesarz otrzymał w czasie
złamania żebra, utworzył się wrzód, który nie
dał się rozpędzić i został rozerznięty. Opera-
cyję tę odbył Cesarz stojący. Ponieważ rana
prędko się zgoiła, mówiono że w dniu 26. uda
się N. Pan w lektyce do kościoła da Gloria,
dla złożenia dziękczynienia Najwyższemu za u-
ratowanie zdrowia, a potem do pałacu S. Chri-
stoph, gdzie będzie oczekiwał zupełnego ozdrowienia.
Rana uczyniona w czasie operacyi zbyt
prędko się zagoiła i była powodem febrji, dla
czego otworzenie musiało być powtórzone. Le-
karze osadzili, że febra może potrwać przez
trzy dni, jednak Cesarz już się miewa lepiej, a
Cesarzowa zupełnie jest zdrowa. Królowa Por-
tugalska otrzymała dwie rany na twarzy, ale
żadna z nich nie pozostawi znaku. Xiążę Leuch-
tenberg nosi rękę na chustce i chodzi już na
polowanie. Ponieważ jeszcze nie ogłoszono wy-
boru nowych Ministrów, nie przestają ciągle
mówić o powtórnej zmianie. Nic nie słychać
nowego o niepokojach na północy. Dnia 18.
b. m. wyszły dwa rozporządzenia Ministra spra-
wiedliwości przeciw tajemnym towarzystwom,
tworzącym się w Pernamburgu, w Ceara, jako-
też w miastach do Crato i Jardim.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr niemiecki. — Dziś: Na korzyść artystki dra-
matycznej i tancerki Amalii Demini po raz
pierwszy: *Bosko's Zauberkabinet*, oder: *Kas-
per Thoringers Reise durch die Luft*, ein
musikalsch-declamatorisches Quodlibet von
Karl, Direktor des k. k. privilegierten Theatrs
an der Wien.

Jutro: Na żądanie Iszy akt z opery: *Graf Armand*,
oder: *Die Tage der Gefahr*; grosse Oper,
Musik von Cherubini. — Później J.P. Józef
Dalmazzo będzie miał zaszczyt, pokazywać
po raz ostatni, z ułożonym swym psem *Fido*
Savant, najosobliwsze sztuki.